

slag, som siger: „den, hvem Eiendommen er givne i Fæste eller paa anden Maade overdragen til Brug“. Vil man derimod følge det Endringsforslag, der er stillet af Udvalget, og hvori der staaer: „eller de stattede Eiendomme ere overbrugne til Livsfæstere“, holder man sig ikke til de almindelige Vilkaar, man staber et særligt Beneficium for Livsfæsterne, hvortil jeg ikke finder, der er mindste Anledning, og som egentlig ikke vil komme dem tilgode paa nogen særlig Maade. — Med Hensyn til det Aste Punkt, som egentlig er det væsentligste Differentispunkt, maa jeg fastholde min Stilling. Jeg skal ligesaalet som den ærede Ordfører meget vidtløftigt inblade mig paa dette Spørgsmaal, der har været meget udtømmende discuteret saavel i Landstinget som ved 1ste og 2den Behandling i dette Thing, men min Hovedbetragtning er den, som jeg allerede gjentagne Gange har udhævet, at Ministeriet ved Fremlæggelsen af den hele Valglov fuldkommen har holdt den i Overensstemmelse med de ældre Bestemmelser, kun med de Endringer, som vare blevne nødvendiggjorte ved Grundlovsforandringen. Dette har været den levende Tanke, men det staaer for mig som ubestribeligt, at Vedtagelsen af Forholdstalsvalgmaaden ikke alene, saaledes som bestemt i Grundloven, ved Valget af Landstingsmænd, men ogsaa ved Valget af Valgmænd, vilde indeholde noget Nyt og Mere. Endvidere vil jeg henstille til det ærede Thing, om der dog ikke var fuld Anledning til i en Sag af denne Natur, som faa særligt berører Landstinget, ogsaa at lægge en væsentlig Vægt paa den store Majoritet, som der viste sig for at følge Ministeriets Opfattelse. — Hvad selve Realiteten angaaer, skal jeg kun bemærke, at jeg med fuld Anerkjendelse af Berettigelsen af Minoritetsvalg troer, at deres gjentagne Benyttelse, efterat de have faaet Anvendelse ved eet Valg, ikke vil føre til, at Minoriteten kommer til sin Ret, men kun til, at Tilfældigheder gjøre Udslaget. Jeg maa derfor paa det Varmeste anbefale det høie Thing at gaae ind paa det Endringsforslag, der af mig er stillet i den Henseende.

Raben: Det er blot med Hensyn til Punkt 41 af Udvalget, at jeg vil tillade mig

nogle faa Ord. Dette Punkt gaaer ud paa, at sidste Stykke af § 66 udgaaer. Dette Stykke lyder saaledes — hvad den ærede Ordfører allerede tidligere har bemærket —: „For de i Ribe, Veile og Svendborg Amter incorporerede flestvigste Districter blive, indtil den nye Skylbsætning er indført, skylbsat Canon og Herrepenge at medregne“. Jeg skal nu villig indrømme, at slige midlertidige Bestemmelser slet ikke tage sig videre godt ud i nogensomhelst Lov; men naar de Forhold, der have foraarsaget, at de i sin Tid ere komne ind i Loven, endnu ere tilstede i samme Maal og Omfang som dengang, troer jeg heller ikke godt, at man kan ubelade dem; og disse Forhold ere tilstede; thi vel er der under 29de Marts udgaaet en Lov om Skylbsætning i de incorporerede Districter; men denne er langtfra tilendebragt. I § 2 hedder det, at Klager over formeentlig urigtig Matriculering kunne indgives inden August Maanedes Udgang, og at der dernæst vil blive nedsat en Commission til at undersøge disse Forhold, og endelig vil Indenrigsministeren tilsidst have at afgjøre disse Ting. Det vil altsaa sees, at Matriculeringen vil medtage længere Tid, og det er muligt, at den ikke vil kunne tilendebringes i indværende Aar. Skulde nu det Tilfælde indtræffe — som, hvorvel det ikke er sandsynligt, saa dog ikke er umuligt —, at der iaar skulde komme en Rigsdagsopløsning eller en Opløsning af Landstinget alene, vilde alle disse umiddelbare Vælgere slet ikke komme i Betragtning, de vilde være berøvede deres Valgret, thi deres største Skattebeløb udredes under Navn af Canon. Jeg skal derfor meget anbefale det høie Thing ikke at gaae ind paa at slette denne Bestemmelse, idet jeg troer, at det hverken er den ærede Ordførers eller nogensomhelst andet æret Medlems Mening, at Noget skal berøves sin Valgret, især naar man seer hen til, at alle disse Vælgere allerede engang have benyttet denne Valgret.

Berg: Jeg troer dog, at det er meget hensigtsmæssigt, at det Stykke udgaaer, som Udvalget har foreslaaet skal udgaae; thi for det Første er der kun Tale om en Tid af nogle faa Maanedes, inden Bestemmelsen er